

Người Xưa, Năm Cũ

Mới đó mà Hội Hoa lan tại quận Cam, Hoa Kỳ, đã thành lập được 17 năm. Thời gian đó tuy không dài nhưng cũng bằng 1/4 đời người và cũng trong thời gian đó cả ngàn người đã đến với hội rồi lặng lẽ xa rời không một lời từ biệt, không để lại một dấu ấn gì cả, nhưng cũng có người để lại bao nhiêu thương tiếc, mến yêu.

Tỉ dụ như 6 hội viên trong bức ảnh dưới đây: chị Minh Yến mặc áo đỏ (quá cố) là người ai cũng biết là một mảnh thường quân với những cây lan Úc to lớn. Bên trái chị Yến là chị Nguyễn thị Nguyên chủ vườn cây Magnolia đã đến với hội với những thùng rau củ vườn nhà. Bên cạnh chị Nguyên là 2 hội viên, chúng ta khó lòng biết đến tên tuổi. Hai người cuối cùng bên tay phải, có lẽ ít người còn nhớ đến, đó là vợ chồng thi sĩ Hà Phương.

Anh chị Hà Phương đã đến với chúng ta từ những ngày mới thành lập Hội. Thi sĩ Hà Phương và tiêu sĩ Hải Bộ là những khuôn mặt quen thuộc của cộng đồng Việt Nam miền nam California với những bài thơ và giọng ngâm trầm hùng vang vọng và tiếng tiêu réo rắt.

Anh Hà Phương đã xa rời hội vì tuổi già đi lại khó khăn, nhưng cũng như nhạc sĩ Mạnh Vân, anh đã để lại cho hội những bài thơ trác tuyệt như bài *Bạch lan Hà* dưới đây.

Bạch lan Hà

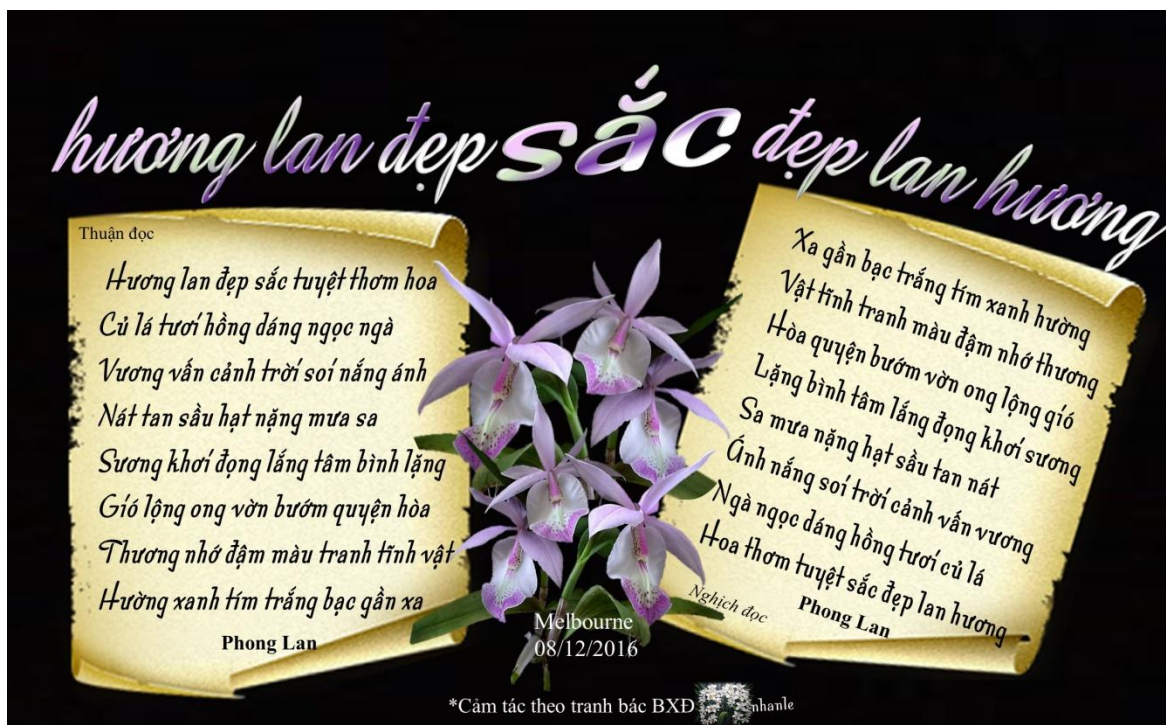

*Trưa nóng, vườn đổ nắng hanh
 Hiu hiu gió nhẹ lay cành hoa thương
 Mơ màng hiện bóng tiên nương
 Bước ra thanh thoát nồn nường xiêm y
 Gót sen uyển chuyển nàng đi
 Trinh nguyên tà áo xuân thì mặt hoa
 Nhu mì và vẫn kiêu sa
 Thanh thanh giáng ngọc mặn mà thiên hương
 Từ trong thiên cổ âm dương
 Tiên trần luyến ái đoạn trường tích xưa
 Đại ngây tâm vọng âm thừa
 Khách trần huyễn mộng thần thờ mơ tiên
 Tục tiên sánh bước Đào nguyên
 Bùng cơn mộng tỉnh bên hiên nữ hài.*

*Vô ưu uyển,
 Hạ nóng 2007*

Hà Phương

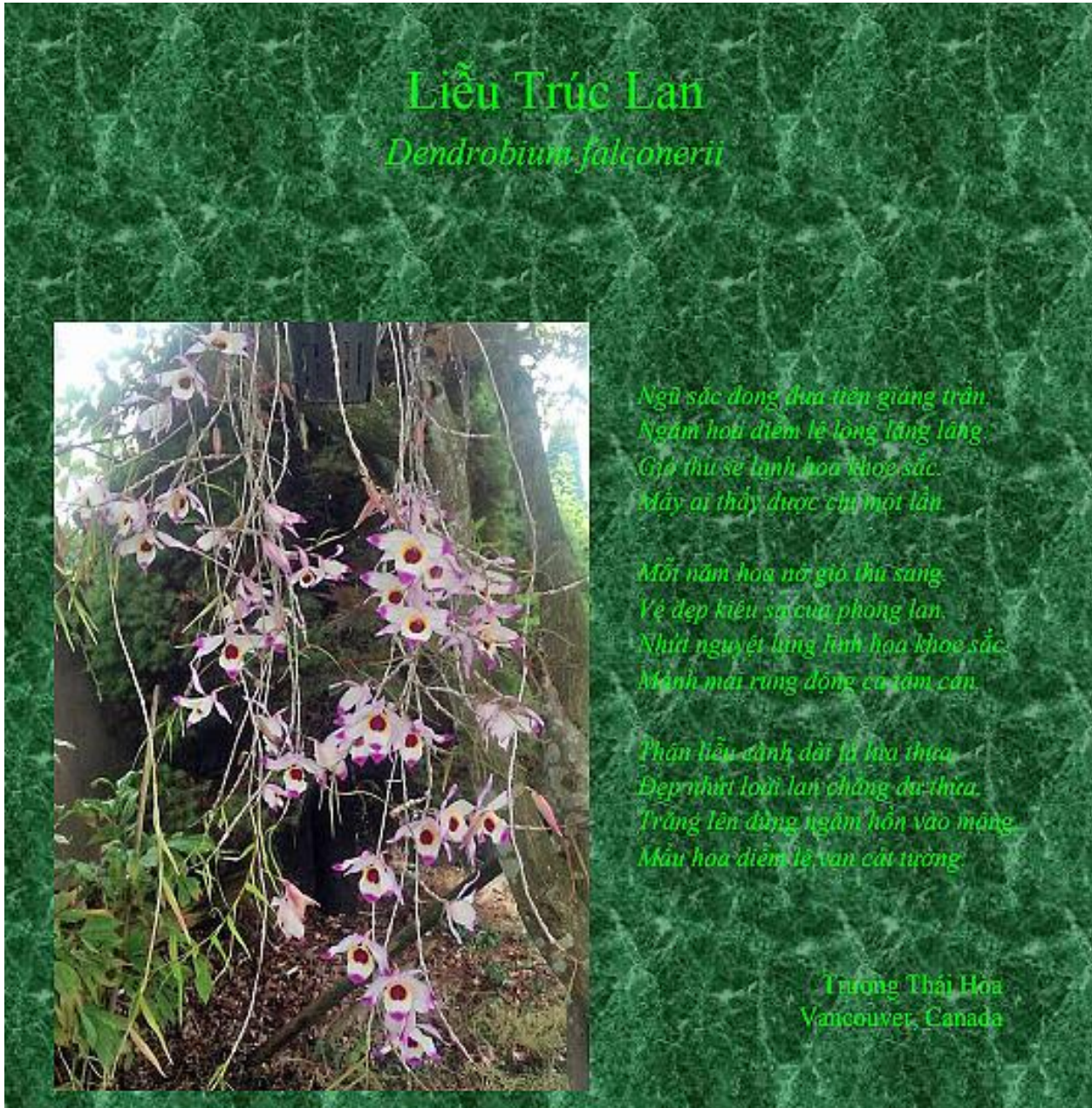
Cũng trong lãnh vực thơ văn, nhà thơ Phong Lan, Hà Thanh Quang từ Melbourne, Australia xa xôi đã đến với chúng ta với cả trăm bài thơ cảm hứng về loài hoa vương giả. Xin xem bài thơ *Sắc đẹp hương lan* đọc thuận nghịch sau đây:

Từ Di Linh, quê hương nghìn trùng xa thẳm, nhà thơ Lê Khoa cũng góp mặt với bài *Lan Không Lá*:

Từ Vancouver, Canada gió tuyết lạnh lùng, anh bạn Trương Thái Hòa đã gửi cho chúng ta những đề nghị đặt tên cho lan Việt, những bài Vọng cổ và bài thơ nói về cây Liễu trúc lan (*Dendrobium falconerii*).

[Lan Viên Thi Các](#) có rất nhiều bài thơ, nhưng bài thơ tức cảnh sau đây của nhà thơ Hà Phương có vẻ thực tiễn hơn cả:

NGHỆ NHÂN VỚI NGHỆ SĨ

*Bởi chưng vì hội tính sao đây ?
Tôi bác gặp nhau khó giải bày
Thi sĩ không tiền nghèo kiết xác
Thơ văn chẳng bán, nợ vương đầy
Nghệ nhân gầy hội không tư lợi
Nghệ sĩ gom lời, lại gió bay
Quỹ ít, tiền vơi sao tiện dụng
Nhìn nhau Nhân-Sĩ dạ như ngáy...*

Mười bảy năm qua biết bao nhiêu vui buồn lẫn lộn, kể ở người đi vì phần lớn các hội viên đã ở trên cái tuổi “Thất thập cổ lai hy”, sức khỏe không còn cho phép nay tưới nước, mai bón phân, ngày kia chạy chấu, không còn lái được xe, con cháu bận rộn không người đưa đến Hội.

Hội Hoa Lan Việt Nam còn có hàng ngàn câu chuyện để nói và hàng trăm người cần được nhắc nhở tới, chúng tôi không quên các bạn và xin hẹn vào những ngày tháng tới.

HLVN